

Omavahendite klassifikatsiooni suunised

Sissejuhatus

- 1.1. Käesolevad suunised on koostatud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus) (edaspidi „EIOPA määrus“)¹ artikliga 16.
- 1.2. Kõnealused suunised on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ (kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta) (edaspidi „Solventsus II direktiiv“)² artiklitega 93–95 ning rakendusmeetmete artiklitega 69–73, 76, 77, 79 ja 82³.
- 1.3. Suunised on adresseeritud Solventsus II direktiivi kohastele järelevalveasutustele.
- 1.4. Käesolevate suuniste eesmärk on anda suuniseid selle kohta, kuidas kohaldada omavahendite kirjade loetelusid ja iga taseme klassifikatsiooni kindlaks määravaid omadusi. Suunistes sätestatakse ka omavahendite klassifikatsiooniga seotud menetlused, sh omavahendite kirjade loetelusse kandmata kirjetele antud eelnev järelevalveasutuse heakskiit.
- 1.5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on oma finantsaruannetes erinevad kapitalikirjed. Enamik neist vastavad rakendusmeetmetes kindlaks määratud põhiomavahendite kirjade loetelule, millele järelevalveasutuste heakskiitu ei nõuta. Mõnesid neist, sh jaotamata kasumit võetakse arvesse korrigeerimisreservis, mis on eraldiseisev omavahendi kirje. Muud loetelusse kandmata kirjed tuleb heaks kiita põhi- või lisaomavahendite kirjetena. Kõiki kirjeid tuleks hinnata omaduste alusel, millega määratakse kindlaks kirje klassifikatsioon, et otsustada, kas kirje kvalifitseerub kättesaadavate omavahendite ja asjakohase taseme kirjena.
- 1.6. Omavahendi kirjet reguleeriva lepingulise korra tingimused peaksid vastama Solventsus II direktiivis kindlaks määratud sisule, mitte üksnes vormile, ning olema sõnaselged ja üheselt mõistetavad.
- 1.7. Sissemakstud lihtaktsiakapital, sh selle seonduv ülekurs ning sissemakstud algkapital, liikmete maksed või võrdväärised põhiomavahendite kirjed vastastikuste ja vastastikust tüüpi kindlustusandjate puhul, peaks olema kõrgeima tasemega omavahendid, millele võib tugineda tegevuse jätkuvuse põhimõtte alusel kahjumi katmiseks. Selliste omavahendite kvaliteeti ei tohiks kahtluse alla seada.
- 1.8. Ülekursi tõlgendus peaks põhinema majanduslikul sisul, sest riiklikes õigusaktides võidakse kasutada erinevaid mõisteid. Ülekursi tuleks seega mõista eraldi kontona või reservina, kuhu kantakse riiklike õigusaktide kohaselt üle ülekursid, mis on saadud väärtuse ja aktsia emiteerimisaegse nominaalväärtuse või emiteerimise ajal saadud väärtuse ja aktsiakapitali tunnustatud väärtuse vaheline summa.

¹ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48–83.

² ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155.

³ ELT L 12, 17.01.2015, lk 1–797.

- 1.9. Suunistes selgitatakse, et selleks, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad saaksid alati säilitada täielikku paindlikkust uute omavahendite kirjete, sissemakstud allutatud vastastikusest kindlustusandjast liikme sissemaksete, sissemakstud eelisaktsiate, sealhulgas seonduvate ülekursside ja sissemakstud allutatud kohustuste kogumisel, ei tohiks oma lepingulise korra kohaselt takistada või piirata uute omavahendite kogumist.
- 1.10. Omavahendite kirjetel peaks olema piisav tähtaeg, olenevalt nende klassifitseerimise tasemest. Suunistes määratakse kindlaks, et kõnealust nõuet ei tohiks takistada mis tahes tagasiostu võimalused enne viiete aastat Solventsus II direktiivi artiklis 94 kindlaks määratud kõigi tasemete kirjete puhul, olenemata sellest, kes need on seotud kindlustusandja kontrolli all olevate või sellest väljaspool olevate muutustega. Kuigi mis tahes omavahendi kirje tagasiostmist lubatakse kindlustus- ja edasikindlustusandja valikul esimesel võimalikul tagasiostu võimaluse tekkimise kuupäeval või pärast seda, ei tohiks kindlustus- ja edasikindlustusandja luua väljastamisel mis tahes ootusi, et kõnealune kirje ostetakse tagasi, lunastatakse või tühistatakse enne kõnealuse kirje lepingu tähtpäeva. Kuna tagasimaksmine või lunastamine võib oluliselt mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandja solventsuse positsiooni lühikeses ja keskpikas perspektiivis, kohaldatakse tagasimaksmisele või lunastamisele alati järelevalveasutuse heakskiitu. Seda tehakse piiramata nende tehingute käsitlemist, mida ei peeta tagasimaksmiseks või lunastamiseks, nagu on kirjeldatud rakendusmeetmete artikli 71 lõikes 2, artikli 73 lõikes 2 ja artikli 77 lõikes 2.
- 1.11. Kindlustus- ja edasikindlustusandja solventsuse positsiooni halvenemise vältimiseks peavad omavahendite kirjed tagama, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad suudavad säilitada omavahendeid juhul, kui solventsuskapitalinõuet ei järgita või kui tagasimaksmine või lunastamine põhjustaks kõnealuse mittevastavuse. Suunistes määratakse kindlaks, et see ei tohiks sõltuda mis tahes lepingulistest kohustustest või mis tahes antud tagasimakse või lunastamise teatisest.
- 1.12. Kuna jaotamine ei ole võimalik, kui see halvendab veelgi kindlustus- ja edasikindlustusandja solventsuse positsiooni, sätestatakse suunistes, et alternatiivsed kupongimaksete rahuldamise mehhanismid peaksid olema lubatavad ainult piiratud viisil, millega ei piirata jaotamise tühistamist ning kindlustus- ja edasikindlustusandja omavahendid ei vähene.
- 1.13. Teiste kirjete maksete nõudmiseks või peatamiseks mõeldud korrad piiravad täielikku paindlikkust. Suunistes selgitatakse, et rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktis i osutatud kirje jaotuste summa või taseme piirmäärade kehtestavate või piiravate dividendide maksmise keeldude kasutamine mis tahes omavahendite kirjes, olenemata tasemest, mis takistaks esimese taseme kirjete maksmist, on keelatud, kuna see takistaks omavahendite uusi tagajaid ning seega takistaks rekapiitalseerimist.
- 1.14. Selleks, et mis tahes peamine kahjumi katmise mehhanism suudaks saavutada oma otstarvet nõude esitamise lävel, tuleks lepingutingimused täpselt kindlaks määrata ja need peaksid olema õiguskindlad ning neid peab olema võimalik

viivitusteta kohaldada. Suunistes selgitatakse, et kuigi tulevast üleshindamist üldjuhul lubatakse, ei tohiks see mehhanism takistada kahjumi katmist ja seda tuleks lubada ainult pärast solventsuskapitalinõudele vastavuse taastamist tekkinud kasumi alusel.

- 1.15. Kuigi sissemaksmisele kuuluvat, kuid sissemaksmata lihtaktsiakapitali võib klassifitseerida teise taseme põhiomavahenditena, tingimusel et teise taseme omadused on täidetud, sätestatakse suunistes, et seda kapitali tuleks omavahenditena arvesse võtta ainult piiratud aja jooksul. Selle eesmärk on vältida kapitali sissemaksmist ainult omavahendite klassifikatsiooni nõuete täitmiseks, kavatsemata kirjet õigeaegselt sisse maksta.
- 1.16. Käesolevates suunistes antakse juhiseid ka juhuks, kui solventsuskapitalinõuet ei järgita. Mittevastavus solventsuskapitalinõudele tekib juhul, kui solventsuskapitalinõude katmiseks nõuetekohaste omavahendite väärtus on väiksem kui solventsuskapitalinõude summa. Seda ei tohiks segi ajada solventsuskapitalinõudele olulise mittevastavusega, nagu on sätestatud rakendusmeetmete artikli 71 lõikes 8, täpsemalt peamiste kahjumi katmise mehhanismide otstarbel. Mittevastavus miinimumkapitalinõudele tekib juhul, kui miinimumkapitalinõude katmiseks nõuetekohaste omavahendite väärtus on väiksem kui miinimumkapitalinõude summa.
- 1.17. Käesolevate suuniste jaoks on välja töötatud järgmine mõiste:

„loeteludesse kandmata kirje” – omavahendi kirje, mis ei ole kantud rakendusmeetmete artiklites 69, 72 ja 76 sätestatud loeteludesse.
- 1.18. Käesolevates suunistes määratlemata terminitel on sissejuhatuses osutatud õigusaktides määratletud tähendused.
- 1.19. Suuniseid kohaldatakse alates 1. aprillist 2015.

1. jagu. Esimese taseme kirjed

1. suunis – esimese taseme sissemaksstud lihtaktsiakapital ja eelisaktsiad

- 1.20. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunkti i otstarbel määrama kindlaks sissemaksstud lihtaktsiakapitali järgmiste omaduste alusel:
 - (a) kindlustusandja emiteerib aktsiad otse oma aktsionäride või (kui seda riiklike õigusaktide alusel lubatakse) haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani eelneva heakskiidu alusel;
 - (b) aktsiad annavad likvideerimismenetluse korral omanikule kindlustusandja järelejäänud varadele nõudeõiguse, mis on proportsionaalne väljastatud kirjete summaga, see ei ole fikseeritud ja sellele ei kohaldata piirmäära.
- 1.21. Kui kindlustusandjal on rohkem kui üks aktsiaklass, siis ta peaks:
 - (a) kooskõlas rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti a alapunktiga i ning lõike 3 punktiga a määrama kindlaks klasside vahelised erinevused, mille alusel määratakse üks klass teisest kõrgemale tasemele või mille alusel

tekivad jaotusega seotud mis tahes eelised, ning pidama võimalikuks ainult esimese taseme lihtaktsiakapitali, mille klass on tähtsuselt kõigi teiste nõuete järel ja millel ei ole eelisõigusi;

- (b) kaaluma mis tahes aktsiaklasse, mis on tähtsuselt kõige allutatumast klassist eespool või millel on muud eelisomadused, mis takistavad alapunkti a kohaselt nende klassifitseerimist esimese taseme lihtaktsiakapitalina, sest need kvalifitseeruvad potentsiaalselt eelisaktsiatena, ning klassifitseerima kõnealused kirjed asjaomasele tasemele kooskõlas nende omadustega.

2. suunis – korrigeerimisreserv

1.22. Rakendusmeetmete artikli 70 lõike 1 punkti a otstarbel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad kaasama nii otseselt kui ka kaudselt hoitud omaaktsiad.

1.23. Rakendusmeetmete artikli 70 lõike 1 punkti b otstarbel

- (a) peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad pidama dividendi või jaotust ettenähtavaks hiljemalt siis, kui haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan või kindlustus- ja edasikindlustusandjat tegelikult juhtivad muud isikud selle deklareerivad või heaks kiidavad, olenemata iga-aastase üldkoosoleku kinnitamise mis tahes nõuetest;
- (b) kui osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal on osalus teises kindlustus- või edasikindlustusandjas, millel on ettenähtav dividend, ei tohiks osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja vähendada oma korrigeerimisreservi kõnealuse ettenähtava dividendi puhul;
- (c) kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid kaaluma ettenähtavate tasude summat järgmiselt arvesse võetuks:
 - (i) ettenähtavate ja veel Solventsus II direktiivi kohases bilansis kohustusena tunnustamata maksude summa;
 - (ii) asjakohasel aruandeperioodil tekkinud mis tahes kohustuste või asjaolude summa, mis tõenäoliselt vähendab kindlustus- või edasikindlustusandja kasumit ja mille puhul järelevalveasutus ei ole veendunud, et need on rakendusmeetmete kohaselt varade ja kohustuste väärtuse hindamises nõuetekohaselt väljendatud.

3. suunis – esimese taseme omadused, millega määratakse kindlaks rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i, ii ja iv osutatud kirjete klassifikatsioon

1.24. Rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i, ii ja iv osutatud kirje puhul peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad võtma arvesse järgmisi omadusi, mis võivad põhjustada maksejõuetust või kiirendada kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetuks muutumise protsessi:

- (a) omavahendi kirje hoidja saab esitada väljastaja likvideerimise petitsiooni, kui jaotust ei toimu;

- (b) kirjet käsitatakse kohustusena, kui kindlustus- või edasikindlustusandja varasid ületavate kohustuste kindlaks määramisel on kohaldatavate riiklike õigusaktide kohaselt tegemist maksejõuetuse testiga;
- (c) omavahendi kirje hoidjale võidakse jaotuse tühistamise või tegemata jätmise tulemusena anda võime põhjustada investeeritud summa täielikku või osalist tasumist või nõuda trahve või mis tahes muud kompensatsiooni, mis võib põhjustada omavahendite vähenemise.

4. suunis – esimese taseme omadused, millega määratakse kindlaks rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i ja ii osutatud kirjete klassifikatsioon

1.25. Rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i ja ii osutatud kirje puhul peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad rakendusmeetmete artikli 71 lõikes 3 (täielik paindlikkus) osutatud omaduste esitamise otstarbel:

- (a) käsitlema jaotatavaid kirjeid koosnevatena jaotamata kasumist, sealhulgas enne jaotamise aastat lõppenud aasta kasum, ja jaotatavatest reservidest, nagu on kindlaks määratud riiklike õigusaktide või kindlustusandja põhikirja alusel, kusjuures reservi on vähendatud, arvates jaotamata kasumist maha kehtiva majandusaasta mis tahes vahepealse netokahju;
- (b) määrama kindlaks jaotatavate kirjete summa kindlustus- või edasikindlustusandja majandusaasta üksikaruannete ja mitte konsolideeritud majandusaasta aruannete alusel;
- (c) peegeldama jaotatavate kirjete kindlaks määramisel konsolideeritud raamatupidamisaruannetele riiklike õigusaktidega kehtestatud mis tahes piiranguid;
- (d) tagama, et kõnealust omavahendite kirjet või mis tahes muud omavahendite kirjet reguleerivad lepingutingimused ei piira kirje jaotamise taset või summat, millele on osutatud rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktis i, sealhulgas jaotuse piirmääraks nulli määramine või jaotuse nulliga piiramine;
- (e) tagama, et omavahendi kirjet reguleerivad lepingutingimused ei nõua jaotuse tegemist juhul, kui jaotus tehakse kindlustus- või edasikindlustusandja väljastatud mis tahes muu omavahendi kirjega.

1.26. Kindlustus- või edasikindlustusandja peaks enne kirje esimese taseme kirjena klassifitseerimist määrama kindlaks jaotuse tühistamise õigusliku aluse kooskõlas rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti I alapunktiga i.

5. suunis – esimese taseme omadused, millega määratakse kindlaks rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides iii, v ja punktis b osutatud kirjete klassifikatsioon

1.27. Rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides iii ja v ning punktis b osutatud kirje puhul peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad võtma

arvesse järgmisi omadusi, mis võivad põhjustada maksejõuetust või kiirendada kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõuetuks muutumise protsessi:

- (a) omavahendi kirje hoidja saab esitada väljastaja likvideerimise petitsiooni, kui jaotust ei toimu;
- (b) kirjet käsitatakse kohustusena, kui kindlustus- või edasikindlustusandja varasid ületavate kohustuste kindlaks määramisel on kohaldatavate riiklike õigusaktide kohaselt tegemist maksejõuetuse testiga;
- (c) omavahendi kirjet reguleerivad lepingutingimused määravad kindlaks olukorrad või tingimused, mille esinemise korral nõutaks maksejõuetusmenetluse või mis tahes muu sellise menetluse algatamist, mis seaks kahtluse alla kindlustus- või edasikindlustusandja või tema tegevuse jätkumise tegevuse jätkuvuse põhimõtte alusel;
- (d) omavahendi kirjega seotud väärtpaberi hoidjale võidakse jaotuse tühistamise või tulemusena anda võime põhjustada investeeritud summa täielikku või osalist tasumist või nõuda trahve või mis tahes muud kompensatsiooni, mis võib põhjustada omavahendite vähenemise.

1.28. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti d omaduste esitamise otstarbel (kahjumi katmine, kui on tekkinud mittevastavus kapitalinõuetele ja rekapitalizeerimise piiramise vältimisega) peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tagama, et omavahendi kirjet reguleerivad lepingu tingimused või sellega seonduva mis tahes korralduse tingimused:

- (a) ei takista kindlustus- või edasikindlustusandja väljastatud uue või suurema omavahendi kirje paigutamist tähtsusjärjekorras kõnealusest kirjest ettepoole või sellega samale allutatuse tasandile;
- (b) ei nõua, et kindlustus- või edasikindlustusandja tõstatatud mis tahes uued omavahendi kirjed jääksid kõnealusest kirjest allutatumaks stressi tingimustes või muus olukorras, kui võidakse vajada täiendavaid omavahendeid;
- (c) ei hõlma tingimusi, mis takistavad jaotusi muudele omavahendite kirjetele;
- (d) ei nõua, et kirje kujundatakse automaatselt ümber kirjeks, mis on allutatuse seisukohast eespool stressi tingimustes või muus olukorras, kui omavahendeid võidakse vajada, või struktuurse muudatuse, sealhulgas ühinemise või omandamise tulemusena.

1.29. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti f alapunkti ii (tagasimakse või lunastamine enne viite aastat) omaduste otstarbel peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tagama, et kirje ei hõlma lepingutingimust, millega tagatakse tagasiostu võimalus enne viie aasta möödumist väljastamise kuupäevast, sealhulgas tagasiostu võimalused, mis osutavad ettenägematutele muudatustele, mis jäävad kindlustus- või edasikindlustusandja kontrolli alt välja.

1.30. Kui klassifikatsiooni kindlaks määramise kõik asjaomased omadused on täidetud ja kui järelevalveasutus on selle eelnevalt heaks kiitnud, siis peaksid

järelevalveasutused kaaluma selliste korralduste lubamist, mis osutavad ettenägematutele muudatustele, mis jäävad kindlustus- või edasikindlustusandja kontrolli alt välja ja mille tulemuseks oleksid tehingud või korraldused, mida ei peeta tagasimakseks või lunastamiseks, nagu on sätestatud rakendusmeetmete artikli 71 lõikes 2.

1.31. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti m (jaotuse tühistamisest loobumine) omaduste esitamise otstarbel peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tagama järgmist:

- (a) mis tahes alternatiivne kupongimaksete rahuldamise mehhanism on hõlmatud omavahendi kirjet reguleeriva lepingu tingimustega ainult juhul, kui mehhanism asendab mis tahes jaotuse sularahamakse, tagades jaotuste arveldamise lihtaktsiakapitali väljastamise teel;
- (b) mis tahes alternatiivne kupongimaksete rahuldamise mehhanism saavutab sama kahjumikatmisvõime kui jaotuse tühistamine ning omavahendid ei vähene;
- (c) alternatiivse kupongimaksete rahuldamise mehhanismi alusel tehtavad jaotused toimuvad niipea, kui järelevalveasutus on erandkorras loobunud jaotuse tühistamisest, kasutades emiteerimata lihtaktsiakapitali, mis on juba riiklike õigusaktide või kindlustus- ja edasikindlustusandja põhikirja alusel heaks kiidetud või loa saanud;
- (d) mis tahes alternatiivne kupongimaksete rahuldamise mehhanism ei võimalda kindlustus- või edasikindlustusandjal kasutada tagasiostmise tulemusena hoitavaid omaaktsiaid;
- (e) omavahendi kirjet reguleerivad lepingutingimused
 - (i) mis tahes alternatiivse kupongimaksete rahuldamise mehhanismi rakendamise puhul võimaldatakse erandkorras järelevalveasutuse loobumise kohaldamist kooskõlas rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punktiga m iga kord, kui jaotuse tühistamine on vajalik;
 - (ii) kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole kohustatud rakendama mis tahes alternatiivset kupongimaksete rahuldamise mehhanismi.

1.32. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 4 (jaotuste täielik paindlikkus) omaduste esitamise otstarbel peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tagama, et omavahendite kirjet reguleerivad lepingutingimused

- (a) ei nõua kirje jaotamist juhul, kui jaotatakse kindlustus- või edasikindlustusandja väljastatud mis tahes muud omavahendi kirjet;
- (b) ei nõua jaotuste tasumise tühistamist või takistamist kindlustus- või edasikindlustusandja mis tahes muu omavahendi kirje puhul, kui ei toimu kõnealuse kirjega seotud jaotamist;
- (c) ei seosta jaotuse tasumist mis tahes muu juhtumi või tehinguga, millel on sama majanduslik mõju, kui on kirjeldatud alapunktis a või b.

1.33. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti e ning lõigete 5, 6 ja 8 (peamised kahjumi katmise mehhanismid) omaduste esitamise otstarbel peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tagama järgmist:

- (a) kahjumi katmise mehhanism, sealhulgas nõude esitamise lävi on selgelt kindlaks määratud omavahendi kirjet reguleerivates lepingutingimustes ning on õiguskindel;
- (b) kahjumi katmise mehhanism saab olla nõude esitamise läve juures tõhus ilma viivitusteta ja olenemata mis tahes nõuetest teavitada kirje hoidjaid;
- (c) mis tahes allahindamise mehhanism, mis ei võimalda tulevikus üleshindamisi, peaks tagama, et rakendusmeetmete artikli 71 lõike 5 punkti a kohaselt allahinnatud summasid ei saa taastada;
- (d) mis tahes allahindamise mehhanism, mis võimaldab nominaalse või põhisumma tulevikus üleshindamist, tagab järgmist:
 - (i) üleshindamist lubatakse ainult pärast seda, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on saavutanud vastavuse solventsuskapitalinõudele;
 - (ii) üleshindamist ei rakendata nende omavahendite kirjete puhul, mis on väljastatud või mida on suurendatud solventsuskapitalinõudele vastavuse taastamiseks;
 - (iii) üleshindamine toimub ainult pärast solventsuskapitalinõudele vastavuse taastamist tehtud jaotatavatesse kirjetesse panustavate kasumite alusel sellisel moel, mis ei takista rakendusmeetmete artikli 71 lõikega 5 ette nähtud kahjumi katmist;
- (e) mis tahes ümberhindluse mehhanism tagab järgmist:
 - (i) solventsuskapitalinõudele olulise mittevastavuse puhul omavahendi kirjega seotud väärtpaberi lihtaktsiakapitaliks ümberhindluse alus on selgelt kindlaks määratud kõnealust väärtpaberit reguleeriva lepingu tingimustes;
 - (ii) ümberhindluse tingimused ei kompenseeri täiel määral osaluse nominaalsummat, võimaldades aktsiahinna languse korral piirmäärata ümberhindlust;
 - (iii) instrumentide ümberhindluse vahemikku kindlaks määrates on väärtpaberi hoidja võimalike saadavate aktsiate maksimumarv väärtpaberi emiteerimise ajal kindel ning seda võidakse kohandada ainult nende aktsiatükelduste väljendamiseks, mis toimuvad pärast kõnealuste instrumentide väljastamist;
 - (iv) ümberhindluse tulemuseks on olukord, mille puhul kahjud kaetakse tegevuse jätkuvuse põhimõtte alusel ja ümberhindlusest tekkivad põhiomavahendite kirjed ei takista rekapiitalseerimist.

1.34. Kui kindlustus- või edasikindlustusandjatel on ümberhindluse mehhanismidega omavahendite kirjed, siis peaksid nad tagama, et piisavalt aktsiaid on juba

riiklike õigusaktide või kindlustus- või edasikindlustusandja põhikirja alusel loa saanud, et aktsiad oleksid vajaduse korral emiteerimiseks saadaval.

6. suunis – esimese taseme omadused, millega määratakse kindlaks rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i, ii, iii, v ja punktis b osutatud kirjete klassifikatsioon – viivitamatu kättesaadavus kahjumi katmiseks

1.35. Rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i, ii, iii, v ja punktis b osutatud kirje puhul peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad käsitlema kirjet kahjumi katmiseks viivitamatult kättesaadavana, kui kirje on sissemakstud ja selle kahjumi katmise võimega ei ole seotud nõudeid või tingimusi.

7. suunis – esimese taseme omadused, millega määratakse kindlaks rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i, ii, iii, v ja punktis b osutatud kirjete klassifikatsioon – kindlustus- või edasikindlustusandja valikul tagasimakse või lunastamine

1.36. Rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i, ii, iii, v ja punktis b osutatud kirje puhul peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punktides h ja i osutatud omaduste esitamise otstarbel

(a) tagama, et kirjet reguleerivad õiguslikud nõuded või lepingutingimused või mis tahes seonduva korralduse tingimused ei võimalda lunastamise ajendit, mis on kindlaks määratud 19. suunises;

(b) ei tekita väljastamise ajal ootusi, et kõnealune kirje lunastatakse või tühistatakse, ning omavahendi kirjet reguleerivad õiguslikud nõuded ega lepingutingimused ei tohi sisaldada ühtegi tingimust, mis võiks kõnealuse ootuse tekitada.

1.37. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid käsitlema kirjet tagasimakstuna või lunastatuna alates hoidjatele kirjest teatamise kuupäevast või kui teatamist ei nõuta, siis järelevalveasutuse heakskiidu kuupäevast, ning arvama alates sellest kuupäevast kirje omavahenditest välja.

1.38. Rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides iii, v ja punktis b osutatud kirje puhul peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punktis j (tagasimakse või lunastamise peatamine) osutatud omaduste esitamiseks tagama, et omavahendi kirjet reguleerivad lepingutingimused sisaldavad sätteid igal ajal kirje tagasimakse või lunastamise peatamiseks, sealhulgas pärast tagasimakse või lunastamise teatise esitamist, välja arvatud pärast suunises 15 kirjeldatud erandkorras loobumist, solventsuskapitalinõudele mittevastavuse korral või kui tagasimakse või lunastamine põhjustaks kõnealuse mittevastavuse.

1.39. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti j kohaselt tagasimakse või lunastamise peatanud kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul peaksid

kindlustus- või edasikindlustusandja edasised tegevused olema hõlmatud Solventsus II direktiivi artiklis 138 osutatud finantsseisundi taastamise kavaga.

8. suunis – lunastamise lepingulised võimalused ja asjakohane riskimarginaal

1.40. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti g kohaselt väljastamise kuupäevast 5–10 aasta möödumisel tagasimakse või lunastamise jaoks järelevalveasutuse heakskiidu saamise taotluse korral peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tõendama, kuidas solventsuskapitalinõue ületatakse asjakohase riskimarginaali võrra pärast tagasimakset või lunastamist tema keskpika kapitalijuhtimise kava ajavahemikus või kui see ajavahemik on pikem, siis lunastamise või tagasimakse kuupäeva ja väljastamise kuupäevast 10 aasta jooksul.

1.41. Marginaali asjakohasuse hindamisel peaks järelevalveasutus võtma arvesse järgmist:

- (a) kindlustus- või edasikindlustusandja praegune ja prognoositud solventsuse positsioon, võttes arvesse välja pakutud tagasimakset või lunastamist ja mis tahes muid välja pakutud lunastamisi ja tagasimakseid või väljastamisi;
- (b) kindlustus- või edasikindlustusandja keskpikk kapitalijuhtimise kava ning oma riskide ja solventsuse hindamine;
- (c) kindlustus- või edasikindlustusandja omavahendite ja solventsuskapitalinõude volatiilsus, võttes arvesse tema tegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust;
- (d) ulatus, milles kindlustus- või edasikindlustusandjal on juurdepääs asutusevälistele omavahendite allikatele, ja turutingimuste mõju kindlustus- või edasikindlustusandja suutlikkusele koguda omavahendeid.

2. jagu. Teise taseme kirjed

9. suunis – omavahendite kirjete teise taseme loetelu

1.42. Rakendusmeetmete artikli 72 punkti a alapunktides i, ii ja iv osutatud kirjete puhul peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tagama järgmist:

- (a) aktsionäride või liikmete tasude sissemaksmisele kuulumise ja kirje sissemakse vaheline ajavahemik ei ole pikem kui kolm kuud. Selle aja jooksul peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad kaaluma sissemaksmisele kuuluvaid, kuid sissemaksmata omavahendeid ja nad peaksid klassifitseerima need teise taseme põhiomavahenditena, juhul kui kõik muud asjaomased kriteeriumid on täidetud;
- (b) sissemaksmisele kuuluvate, kuid sissemaksmata kirjete puhul peab kirjet omav aktsionär või liige siiski tasuma tagasimaksmata nõude, kui kindlustus- või edasikindlustusandjal tekib maksejõuetus või tema suhtes algatatakse likvideerimismenetlus ja kõnealune summa on saadaval kahjumi katmiseks.

10. suunis – teise taseme omadused klassifikatsiooni kindlaks määramiseks

- 1.43. Rakendusmeetmete artikli 72 punkti a alapunktides i ja ii osutatud kirjete puhul kohaldatakse rakendusmeetmete artikli 73 lõike 1 punkti b kohaselt klassifikatsiooni kindlaks määravate kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul suunise 3 punkti 1.24 *mutatis mutandis*.
- 1.44. Rakendusmeetmete artikli 72 punkti a alapunktides iii ja iv ning punktis b osutatud kirjete puhul kohaldatakse rakendusmeetmete artikli 73 lõike 1 punkti b kohaselt klassifikatsiooni kindlaks määravate kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul suunise 5 punkti 1.27 *mutatis mutandis*.
- 1.45. Rakendusmeetmete artikli 73 lõike 1 punkti c (tagasimakse või lunastamine enne 5 aastat) omaduste esitamise otstarbel peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tagama, et omavahendi kirjet reguleeriva lepingu tingimused ei hõlma lepingutingimust, millega tagatakse tagasiostu võimalus enne viie aasta möödumist väljastamise kuupäevast, sealhulgas tagasiostu võimalused, mis osutavad ettenägematutele muutustele, mis jäävad kindlustus- või edasikindlustusandja kontrolli alt välja.
- 1.46. Kui klassifikatsiooni kindlaks määramise kõik asjaomased omadused on täidetud ja kui järelevalveasutus on selle eelnevalt heaks kiitnud, siis peaksid järelevalveasutused kaaluma selliste korralduste lubamist, mis osutavad ettenägematutele muudatustele, mis jäävad kindlustus- või edasikindlustusandja kontrolli alt välja ja mille tulemuseks oleksid tehingud või korraldused, mida ei peeta tagasimakseks või lunastamiseks, nagu on sätestatud rakendusmeetmete artikli 73 lõikes 2.
- 1.47. Rakendusmeetmete artikli 73 lõike 1 punkti e (lunastamise piiratud ajendid) omaduste esitamise otstarbel peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad kaasama omavahendit reguleeriva lepingu või mis tahes seotud korra tingimustesse piiratud lunastamise ajendid, mida on käsitletud suunises 19.
- 1.48. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid käsitlema teise taseme põhiomavahendi kirjet tagasimakstuna või lunastatuna alates hoidjatele kirjest teatamise kuupäevast, või kui teatamist ei nõuta, siis järelevalveasutuse heakskiidu kuupäevast, ning arvama alates sellest kuupäevast kirje omavahenditest välja.
- 1.49. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid tagama, et omavahendi kirjet reguleerivad lepingutingimused
 - (a) hõlmavad rakendusmeetmete artikli 73 lõike 1 punkti f (tagasimakse või lunastamise peatamine) omaduste esitamise otstarbel sätteid igal ajal kirje tagasimakse või lunastamise peatamiseks, sealhulgas kui on esitatud teatis tagasimakse või lunastamise kohta või kui on saabunud instrumendi tähtpäev, välja arvatud pärast suunises 15 kirjeldatud erandkorras loobumist, kui tegemist on solventsuskapitalinõudele mittevastavusega või kui tagasimakse või lunastamise põhjustaks kõnealuse mittevastavuse;
 - (b) hõlmavad rakendusmeetmete artikli 73 lõike 1 punkti g (jaotuste edasilükkamine) omaduste esitamise otstarbel sätteid igal ajal jaotuse

edasilükkamiseks, kui esineb mittevastavus solventsuskapitalinõudele või kui jaotus põhjustaks kõnealuse mittevastavuse.

- 1.50. Rakendusmeetmete artikli 73 lõike 1 punkti f kohaselt tagasimakse või lunastamise peatanud kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul peaksid nende edasised tegevused olema hõlmatud Solventsus II direktiivi artiklis 138 osutatud finantsseisundi taastamise kavaga.

3. jagu. Kolmanda taseme kirjed

11. suunis – kolmanda taseme omadused klassifikatsiooni kindlaks määramiseks

- 1.51. Rakendusmeetmete artikli 77 lõike 1 punkti b kohaselt klassifikatsiooni kindlaks määravate kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul kohaldatakse suunise 5 punkti 1.27 *mutatits mutandis* kolmanda taseme põhiomavahendite kirjetele.
- 1.52. Rakendusmeetmete artikli 77 lõike 1 punkti c (tagasimakse või lunastamine enne 5 aastat) omaduste otstarbel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagama, et kirjet reguleeriva lepingu tingimused ei hõlma tingimust, millega tagatakse tagasiostu võimalus enne ette nähtud tähtpäeva, sealhulgas tagasiostu võimalused, mis osutavad ettenägematutele muutustele, mis jäävad kindlustus- või edasikindlustusandja kontrolli alt välja.
- 1.53. Kui klassifikatsiooni kindlaks määramise kõik asjaomased omadused on täidetud ja kui järelevalveasutus on selle eelnevalt heaks kiitnud, siis peaksid järelevalveasutused kaaluma selliste korralduste lubamist, mis osutavad ettenägematutele muudatustele, mis jäävad kindlustus- või edasikindlustusandja kontrolli alt välja ja mille tulemuseks oleksid tehingud või korraldused, mida ei peeta tagasimakseks või lunastamiseks, nagu on sätestatud rakendusmeetmete artikli 77 lõikes 2.
- 1.54. Rakendusmeetmete artikli 77 lõike 1 punkti e (lunastamise piiratud ajendid) omaduste esitamise otstarbel peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad kaasama omavahendi kirjet reguleeriva lepingu või mis tahes seotud korra tingimustesse piiratud lunastamise ajendid, mida on käsitletud 19. suunises.
- 1.55. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid käsitlema kolmanda taseme põhiomavahendi kirjet tagasimakstuna või lunastatuna alates kirje hoidjatele kirjest teatamise kuupäevast või kui teatamist ei nõuta, siis järelevalveasutuse heakskiidu kuupäevast, ning arvama alates sellest kuupäevast kirje omavahenditest välja.
- 1.56. Rakendusmeetmete artikli 76 punkti a alapunktides i, ii ja punktis b osutatud kirjete puhul peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tagama, et omavahendi kirjet reguleeriva lepingu tingimused
- (a) hõlmavad rakendusmeetmete artikli 77 lõike 1 punkti f omaduste esitamise otstarbel sätteid igal ajal kirje tagasimakse või lunastamise peatamiseks, sealhulgas kui on esitatud teatis tagasimakse või lunastamise kohta või kui on saabunud instrumendi tähtpäev, välja

arvatud pärast suunises 15 kirjeldatud erandkorras loobumist, kui tegemist on solventsuskapitalinõudele mittevastavusega või kui tagasimakse või lunastamise põhjustaks kõnealuse mittevastavuse;

- (b) rakendusmeetmete artikli 77 lõike 1 punkti g omaduste esitamise otstarbel hõlmavad sätteid igal ajal jaotuse edasilükkamise kohta, kui esineb mittevastavus solventsuskapitalinõudele või kui jaotus põhjustaks kõnealuse mittevastavuse.

1.57. Rakendusmeetmete artikli 77 lõike 1 punkti f kohaselt tagasimakse või lunastamise peatanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul peaksid nende edasised tegevused olema hõlmatud Solventsus II direktiivi artiklis 138 osutatud finantsseisundi taastamise kavaga.

4. jagu. Kõiki põhiomavahendite kirjed

12. suunis – tagasimakse või lunastamine

1.58. Rakendusmeetmete artiklite 71, 73 ja 77 omaduste esitamise otstarbel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad käsitlema tagasimakset või lunastamist mis tahes omavahendi kirje tagasimakse, lunastamise või tagasiostmisena või sama majandusliku mõjuga mis tahes muu korraldusena. See hõlmab aktsiate tagasiostmisi, pakkumustega seotud toiminguid, tagasiostu kavasid ja põhisumma tagasimakseid, kui kätte jõuavad tähtaegadega kirjete tähtpäevad, ning samuti tagasimakset või lunastamist pärast väljastaja tagasiostu võimaluse kasutamist. Seda tehakse piiramata nende tehingute käsitlemist, mida ei peeta tagasimaksmiseks või lunastamiseks, nagu on kirjeldatud rakendusmeetmete artikli 71 lõikes 2, artikli 73 lõikes 2 ja artikli 77 lõikes 2.

13. suunis – koormatiseid

1.59. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti o, artikli 73 lõike 1 punkti i ja artikli 77 lõike 1 punkti h omaduste esitamise otstarbel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad

- (a) hindama koormatise majandusliku mõju ja kirje olemuse alusel, kas omavahendi kirjel on koormatis, kohaldades sisu enne vormi põhimõtet;
- (b) käsitlema koormatisena muu hulgas järgmist:
 - (i) tasaarvestuse õigused;
 - (ii) piirangud;
 - (iii) nõuded või tagatised;
 - (iv) kindlustus- ja edasikindlustusandja omavahendite kirjete hoidmine;
 - (v) tehingu või seotud tehingute grupi mõju, mis on võrdväärne alapunktides i–iv osutatud mis tahes mõjuga;
 - (vi) tehingu või seotud tehingute grupi mõju, mis muul moel piirab kirje võimet vastata omavahendi kirjena klassifitseerimist kindlaks määravatele omadustele;

- (c) võtma arvesse koormatist, mis tekib tehingust või tehingute grupist, mis on võrdne omaaktsiate hoidmisega, sellist olukorda hõlmavana, kus kindlustus- ja edasikindlustusandja hoiab enda esimese taseme, teise taseme või kolmanda taseme omavahendite kirjeid.
- 1.60. Kui koormatis on võrdväärne omaaktsiate hoidmisega, siis peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad vähendama korrigeerimisreservi koormatisega kirje summa võrra.
- 1.61. Kui kirje koos koormatisega näitab madalama taseme jaoks nõutud omadusi, siis peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti o, artikli 73 lõike 1 punkti i või artikli 77 lõike 1 punkti h kohaselt koormatisega omavahendi kirje käsitlemise kindlaks määramisel tegema järgmist:
- (a) määrama kindlaks, kas koormatisega kirje on hõlmatud madalama taseme omavahendite kirjete loeteludega rakendusmeetmete artiklites 72 ja 76;
 - (b) klassifitseerima loeteludesse kantud kirje kooskõlas klassifikatsiooni kindlaks määramise seisukohast asjakohaste omadustega rakendusmeetmete artiklites 73 ja 77;
 - (c) küsima järelevalveasutuse heakskiitu loeteludesse kandmata mis tahes kirjete klassifitseerimiseks kooskõlas rakendusmeetmete artikliga 79.
- 1.62. Kui kirjel on koormatis sellises ulatuses, et see ei näita enam klassifikatsiooni kindlaks määravaid omadusi, siis ei tohiks kindlustus- ja edasikindlustusandja kirjet omavahenditena klassifitseerida.

14. suunis – ettenägematutele muudatustele osutavad tagasiostu võimalused

- 1.63. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid käsitlema punktides 1.29, 1.30, 1.45, 1.46, 1.52 ja 1.53 osutatud nende kontrolli alt välja jäävate ettenägematute muudatustena järgmist:
- (a) mis tahes jurisdiktsioonis kindlustus- ja edasikindlustusandja omavahendi kirjega seotud seaduse või eeskirja muudatus või kõnealuse seaduse või eeskirja tõlgendus kohtu või vastava õigusega ametiasutuse poolt;
 - (b) kohaldatava maksustamislahenduse, regulatiivse klassifikatsiooni või käsitlemise muudatus asjaomase omavahendi kirje reitinguagentuuride poolt.

15. suunis – tagasimaksest või lunastamisest erandkorras loobumine

- 1.64. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti k alapunkti i, artikli 73 lõike 1 punkti k alapunkti i ja artikli 77 lõike 1 punkti i alapunkti i kohaselt tagasimakse või lunastamise peatamisest erandkorras loobumist kohaldades peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad
- (a) kirjeldama välja pakutud vahetust või ümberhindlust ja selle mõju põhiomavahenditele, sealhulgas seda, kuidas vahetus või ümberhindlus tagatakse omavahendi kirjet reguleeriva lepingu tingimustes;

- (b) tõendama seda, kuidas välja pakutud vahetus või ümberhindlus on või oleks kooskõlas Solventsus II direktiivi artikliga 138 nõutud finantsseisundi taastamise kavaga;
- (c) küsima tehingule eelnevat järelevalveasutuse heakskiitu kooskõlas 18. suunisega.

16. suunis – jaotuse tühistamisest või edasilükkamisest erandkorras loobumine

- 1.65. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti m ja artikli 73 lõike 1 punkti h kohaselt jaotuse tühistamisest või edasilükkamisest erandkorras loobumise kohaldamisel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad tõendama, kuidas jaotus oleks võimalik ilma nende solventsuse positsiooni nõrgendamata ja kuidas täidetakse miinimumkapitalinõue.
- 1.66. Alternatiivse kupongimakse rahuldamise mehhanismi kaudu arveldamisega seotud erandkorras loobumist sooviv kindlustus- ja edasikindlustusandja peaks võtma arvesse lihtaktsiakapitali summat, mida oleks vaja väljastada, ulatust, milles solventsuskapitalinõudele vastavuse taastamine vajaks uute omavahendite kogumist, ja alternatiivse kupongimakse rahuldamise mehhanismi otstarbel aktsia emiteerimise tõenäolist mõju kindlustus- ja edasikindlustusandja suutlikkusele kõnealuseid omavahendeid koguda, ning ta peaks olema suuteline esitama kõnealuse teabe ja analüüsi järelevalveasutusele.

17. suunis – peamine kahjumi katmine: ümberhindlus

- 1.67. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punkti e alapunkti ii kohaselt ümberhindluse omaduse kujul peamist kahjumi katmise mehhanismi kohaldades peaks kindlustus- ja edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan või teda tegelikult juhtivad muud isikud olema teadlikud mõjust, mida instrumendi võimalik ümberhindlus võib kindlustus- ja edasikindlustusandja kapitali struktuurile ja omandile avaldada, ning nad peaks jälgima kõnealust mõju kindlustus- ja edasikindlustusandja haldussüsteemi osana.

18. suunis – järelevalveasutuse heakskiit tagasimaksele ja lunastamisele

- 1.68. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja soovib järelevalveasutuse heakskiitu tagasimaksele või lunastamisele kooskõlas rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punktiga h, artikli 73 lõike 1 punktiga d ja artikli 77 lõike 1 punktiga d, või tehingule, mida ei peeta tagasimakseks või lunastamiseks, kooskõlas rakendusmeetmete artikli 71 lõikega 2, artikli 73 lõikega 2 ning artikli 77 lõikega 2, siis peaks ta esitama järelevalveasutusele tagasimakse või lunastamise hinnangu, võttes arvesse järgmist:
 - (a) nii praegune kui ka lühiajaline kuni keskpikk mõju kindlustus- ja edasikindlustusandja üldisele solventsuse positsioonile ja kuidas meede on

kooskõlas tema keskpika kapitalijuhtimise kavaga ning oma riskide ja solventsuse hindamisega;

- (b) kindlustus- ja edasikindlustusandja võime koguda vajaduse korral täiendavaid omavahendeid, võttes arvesse laiemaid majanduslikke tingimusi ja tema juurdepääsu kapitaliturgudele ning muudele täiendavate omavahendite allikatele.

1.69. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja pakub välja lühikese aja jooksul tagasimaksete või lunastamiste seeria, siis peaks ta teavitama järelevalveasutust, kes võib kaaluda tehingute seeriat tervikuna ja mitte üksikult.

1.70. Kindlustus- ja edasikindlustusandja peaks esitama järelevalveasutuse heakskiidu taotluse kolm kuud enne järgmistest kõige varasemat kuupäeva:

- (a) tagasimakse või lunastamise kirjade hoidjatele nõutav lepinguline teatis;
- (b) välja pakutud tagasimakse või lunastamise kuupäev.

1.71. Järelevalveasutused peaksid tagama, et ajavahemik, mille vältel nad teevad otsuse tagasimakse või lunastamise taotluse kohta, ei ületa kolme kuud taotluse laekumisest arvestatuna.

1.72. Pärast tagasimaksele või lunastamisele järelevalveasutuse heakskiidu saamist peaks kindlustus- ja edasikindlustusandja

- (a) arvestama, et tal on võimalus, aga mitte kohustus, kasutada mis tahes sissenõudmist või muud valikulist tagasimakset või lunastamist omavahendi kirjet reguleeriva lepingu tingimuste kohaselt;
- (b) kui ta arvab tagasimakstuna või lunastatuna käsitletud kirje välja alates kirje hoidjate teavitamise kuupäevast või kui teatist ei nõuta, siis järelevalveasutuse heakskiidu kuupäevast, vähendama asjaomast omavahendite kategooriat ning mitte tegema korrigeerimisreservi kohandusi või ümberarvutusi;
- (c) jätkama oma solventsuse positsiooni seires seoses mis tahes mittevastavusega või potentsiaalse mittevastavusega solventsuskapitalinõudele, mis põhjustaks tagasimakse või lunastamiseni viival ajavahemikul tagasimakse või lunastamise peatamise;
- (d) mitte jätkama tagasimaksmist või lunastamist, kui see põhjustaks mittevastavuse solventsuskapitalinõudele isegi siis, kui tagasimakse või lunastamise teatis on kirjade hoidjatele esitatud. Kui tagasimakse või lunastamine kõnealuses olukorras peatatakse, siis võib kindlustus- ja edasikindlustusandja taastada kirje kättesaadavate omavahenditena ja järelevalveasutuse heakskiit tagasimaksele või lunastamisele võetakse tagasi.

19. suunis – lunastamise ajendid

1.73. Rakendusmeetmete artikli 71 lõike 1 punktis i, artikli 73 lõike 1 punktis e ja artikli 77 lõike 1 punktis e osutatud omaduste esitamise otstarbel peaksid

kindlustus- ja edasikindlustusandjad kaaluma lunastamise ajendeid, mille puhul ei ole ühegi taseme puhul nende keeldu sisaldavaid piiranguid.

1.74. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid käsitlema piiranguteta lunastamise ajendeid järgmist hõlmavana:

- (a) põhiaktsiate arveldamine kombineerituna tagasiostu võimalusega, kui põhiaktsiate arveldamine on omavahendi kirjet reguleeriva lepingu tingimus, millega nõutakse, et omavahendi kirje hoidja saaks tagasiostu mitterakendamise korral lihtaktsiaid;
- (b) tagasiostu võimalusega kombineeritud kohustuslik ümberhindlus;
- (c) pärast tagasiostu kuupäeva kohaldatav põhisumma suurenemine kombineerituna tagasiostu võimalusega;
- (d) mis tahes muu nõue või korraldus, mida võidakse mõistlikult pidada kirje tõenäolisele lunastamisele majanduslikku alust andvaks.

20. suunis – esimese, teise ja kolmanda taseme suhtes kohaldatav nõuetekohasus ja piirangud

1.75. Solventsuskapitalinõude jaoks rakendusmeetmete artikli 82 kohaselt nõuetekohaste omavahendite arvutamisel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad

- (a) käsitlema rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i, ii, iv ja vi kindlaks määratud kõiki esimese taseme kirjeid solventsuskapitalinõude katmiseks nõuetekohastena;
- (b) käsitlema rakendusmeetmete artikli 82 lõike 3 20% piirmäära ületavaid piiratud esimese taseme kirjeid saada olevate teise taseme põhiomavahenditena.

1.76. Miinimumkapitalinõude jaoks rakendusmeetmete artikli 82 kohaselt nõuetekohaste omavahendite arvutamisel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad

- (a) käsitlema rakendusmeetmete artikli 69 punkti a alapunktides i, ii, iv ja vi kindlaks määratud kõiki esimese taseme kirjeid miinimumkapitalinõude katmiseks nõuetekohastena;
- (b) käsitlema artikli 82 lõike 3 20% piirmäära ületavaid piiratud esimese taseme kirjeid saada olevate teise taseme põhiomavahenditena;
- (c) arvestama, et rakendusmeetmete artikli 82 lõikest 2 tuleneb, et teise taseme põhiomavahendite kirjed on nõuetekohased, kui need moodustavad vähem kui 20% miinimumkapitalinõudest.

5. jagu. Hindamise heakskiitmine ja loetelusse kandmata kirjete klassifikatsioon

21. suunis – taotluse üldised omadused

- 1.77. Rakendusmeetmete artikli 79 kohaselt heakskiidu taotluse esitamisel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad tegema järgmist:
- (a) esitama iga omavahendi kirje heakskiiduks kirjaliku taotluse;
 - (b) esitama taotluse ühes selle liikmesriigi ametlikest keeltest, kus kindlustus- ja edasikindlustusandjal on peakontor, või keeles, mis on järelevalveasutusega kokku lepitud;
 - (c) kiitma taotluse heaks haldus-, juhtimis- või järelevalveorganisi ja esitama selle heakskiidu kohta tõendavad dokumendid;
 - (d) esitama taotluse kaaskirja ja tõendusmaterjali kujul.

22. suunis – kaaskiri

- 1.78. Kindlustus- ja edasikindlustusandja peaks esitama kaaskirja, mis kinnitab järgmist:
- (a) kindlustus- ja edasikindlustusandja usub, et omavahendi kirjet reguleerivad mis tahes õiguslikud või lepingutingimused või mis tahes seonduva korra tingimused on üheselt mõistetavad ja selgelt kindlaks määratud;
 - (b) võttes arvesse tulevikus tõenäoliselt toimuvaid muutusi ning taotluse esitamise kuupäeva seisuga kehtivat olukorda, on kindlustus- ja edasikindlustusandja seisukohal, et põhiomavahendi kirje vastab nii õigusliku vormi kui ka majandusliku sisu seisukohast Solventsus II direktiivi artiklites 93 ja 94 kindlaks määratud kriteeriumidele ning rakendusmeetmete artiklites 71, 73 ja 77 kindlaks määratud klassifikatsiooni määravatele omadustele;
 - (c) pole välja jäetud mingeid fakte, mille teadmine võiks mõjutada järelevalveasutuse otsust omavahendi kirje hindamise ja klassifikatsiooni heakskiitmise kohta.
- 1.79. Kindlustus- ja edasikindlustusandja peaks kaaskirjas loetlema ka esitatud muud taotlused või praegu järgmise kuue kuu jooksul ette nähtavad taotlused Solventsus II direktiivi artikli 308a lõikes 1 loetletud mis tahes kirjete heakskiitmise kohta koos vastavate taotluse esitamise kuupäevadega.
- 1.80. Kindlustus- ja edasikindlustusandja peaks tagama, et kaaskirja allkirjastavad haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani nimel allkirjastamise õigusega isikud.

23. suunis – tõendusmaterjal

- 1.81. Kindlustus- ja edasikindlustusandja peaks esitama kirjelduse selle kohta, kuidas Solventsus II direktiivi artiklite 93 ja 94 kriteeriumid ning rakendusmeetmete artiklites 71, 73 ja 77 kindlaks määratud klassifikatsiooni määravad omadused on täidetud, sealhulgas kuidas kirje panustab tema olemasolevasse kapitalistruktuuri ja kuidas kirje võib võimaldada tal täita oma kehtivaid või tulevase kapitalinõudeid.

1.82. Kindlustus- ja edasikindlustusandja peaks esitama põhiomavahendi kirje kirjelduse, mis on piisav, et võimaldada järelevalveasutusel teha järeldus kirje kahjumikatmisvõime kohta, sealhulgas omavahendi kirjet reguleeriva lepingu tingimused ning mis tahes seonduva korralduse tingimused koos tõenditega selle kohta, et mis tahes vastaspool (kui see on kohaldatav) on sõlminud lepingu ja liitunud mis tahes seonduva korruga, ning tõendid selle kohta, et leping ja mis tahes seonduv kord on õiguslikult siduvad ja jõustatavad kõigis asjakohastes jurisdiktsioonides.

24. suunis – järelevalveasutuste menetlused

1.83. Järelevalveasutused peaksid võtma kasutusele menetlused kindlustus- ja edasikindlustusandjate poolt suuniste 21–23 kohaselt esitatud teabe ja taotluste vastu võtmiseks ning käsitlemiseks.

25. suunis – taotluse hindamine

1.84. Järelevalveasutused peaksid kinnitama taotluse laekumise.

1.85. Järelevalveasutused peaksid pidama taotlust terviklikuks, kui taotlus hõlmab suunistes 21–23 kindlaks määratud kõiki küsimusi.

1.86. Järelevalveasutused peaksid õigel ajal ja vähemalt 30 päeva jooksul taotluse laekumise kuupäevast kinnitama, kas taotlust peetakse terviklikuks või mitte.

1.87. Järelevalveasutused peaksid tagama, et taotluse kohta otsuse tegemise ajavahemik on

(a) mõistlik;

(b) ei ületa kolme kuud tervikliku taotluse laekumise kuupäevast, välja arvatud juhul, kui on tegemist erandliku olukorraga, millest antakse kindlustus- ja edasikindlustusandjatele õigel ajal kirjalikult teada.

1.88. Kui erandlikku olukorda ei ole, siis ei tohiks järelevalveasutuste poolt taotluse kohta otsuse tegemine võtta kauem kui kuus kuud tervikliku taotluse laekumisest.

1.89. Kui see on omavahendi kirje hindamiseks vajalik, siis peaksid järelevalveasutused küsima kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt lisateavet pärast seda, kui nad on taotluse terviklikuks lugenud. Järelevalveasutus peaks määrama kindlaks vajaliku lisateabe ja esitama taotluse põhjenduse. Päevi, mis jäävad järelevalveasutuse poolt kõnealuse teabe taotlemise kuupäeva ja järelevalveasutusele kõnealuse teabe laekumise kuupäeva vahele, ei tohiks arvesse võtta punktides 1.87 ja 1.88 kindlaks määratud ajavahemikes.

1.90. Kindlustus- ja edasikindlustusandja peaks teavitama järelevalveasutust oma taotluse üksikasjade mis tahes muudatusest.

1.91. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja annab järelevalveasutusele teada oma taotluse muudatusest, siis peaks järelevalveasutus käsitlema seda uue taotlusena, välja arvatud juhul,

- (a) kui muudatus on põhjustatud järelevalveasutuse poolt lisateabe taotlusest või
- (b) järelevalveasutus on veendunud, et muudatus ei mõjuta oluliselt tema poolt taotlusele antavat hinnangut.

1.92. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid saama kirjaliku teatise alusel taotluse tagasi võtta mis tahes etapis enne järelevalveasutuse poolt otsuse tegemist. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja esitab seejärel taotluse uuesti või esitab ajakohastatud taotluse, siis peaks järelevalveasutus käsitlema seda uue taotlusena.

26. suunis – järelevalveasutuste otsusest teatamine

1.93. Kui järelevalveasutused on teinud taotluse kohta otsuse, siis peaksid nad sellest kindlustus- ja edasikindlustusandjatele õigel ajal kirjalikult teatama.

1.94. Kui järelevalveasutus lükkab taotluse tagasi, siis peaks ta esitama kõnealuse otsuse põhjused.

6. jagu. Üleminekukord

27. suunis – üleminekukord

1.95. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid hindama kõiki põhiomavahendite kirjeid, mis on väljastatud enne 1. jaanuari 2016 või Solventsus II direktiivi artiklis 97 osutatud rakendusmeetmete jõustumise kuupäeva (nimetatust varasem), et määrata kindlaks, kas neil on rakendusmeetmete artiklite 71 ja 73 alusel klassifikatsiooni kindlaks määravad omadused. Kui kõnealustel kirjetel on esimese või teise taseme klassifikatsiooni kindlaks määravad omadused, siis peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad klassifitseerima kirje kõnealusele tasemele isegi juhul, kui kirjet ei saa kasutada saada oleva solventsusmarginaali täitmiseks kooskõlas õigus- ja haldusnormidega, mis on vastu võetud kooskõlas direktiiviga 73/239/EMÜ, direktiiviga 2002/13/EÜ, direktiiviga 2002/83/EÜ ja direktiiviga 2005/68/EÜ.

1.96. Kui Solventsus II direktiivi artikli 308b lõike 9 või 10 kohaselt põhiomavahenditena saadaval olevad kirjed vahetatakse või hinnatakse ümber teiseks põhiomavahendiks pärast 1. jaanuari 2016 või artiklis 97 osutatud rakendusmeetmete jõustumise kuupäeva (nimetatust varasem), siis peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad käsitlema kirjet, milleks see ümber hinnatakse või mille vastu see vahetatakse, uue kirjena, mis ei vasta Solventsus II direktiivi artikli 308b lõike 9 punkti a või lõike 10 punkti a nõuetele.

1.97. Järelevalveasutused peaksid käsitlema kirjeid, mis ei ole kõlblikud ainult direktiivi 73/239/EMÜ, direktiivi 2002/13/EÜ, direktiivi 2002/83/EÜ ja direktiivi 2005/68/EÜ kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormide alusel kohaldatud piirangute tõttu, Solventsus II direktiivi artikli 308b lõike 9 punkti b ja lõike 10 punkti b nõuetele vastavatena.

Järgimis- ja aruandluseeskirjad

- 1.98. Käesolev dokument sisaldab EIOPA määruse artikli 16 kohaseid suuniseid. Kooskõlas EIOPA määruse artikli 16 lõikega 3 peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused võtma mis tahes meetmeid, et neid suuniseid ja soovitusi järgida.
- 1.99. Pädevad asutused, kes järgivad või kavatsesvad hakata järgima käesolevaid suuniseid, peaksid lisama need asjakohasel viisil oma reguleerimis- või järelevalveraamistikku.
- 1.100. Pädevad asutused kinnitavad EIOPA-le, kas nad järgivad või kavatsesvad hakata järgima käesolevaid suuniseid koos mittejärgimise põhjustega kahe kuu jooksul pärast tõlgete avaldamist.
- 1.101. Kui osutatud tähtajaks ei vastata, peetakse pädevaid asutusi aruandlusnõuetele mittevastavateks ja nendest teatatakse.

Läbivaatamise lõppsäte

- 1.102. Käesolevad suunised vaatab läbi EIOPA.